

[Udenrigsministeren.]

menneskelige Arbejde, han udførte for at frelse Verden fra den dødeligste Fare, den nogen Sinde har været i.

Det befriede Danmark hylder i taknemmelig Erindring Franklin D. Roosevelt.

(Medlemmerne paahørte hele dette Af-snit af Udenrigsministerens Tale staaende).

Det høje Folketing har jo i ca. 4 Aar kendt denne Overenskomst, og det har vidst, hvorledes den var begrundet. Som det høje Folketings Medlemmer nu har kunnet læse det, var Forholdet det, da militære Styrker var trængt ind i Danmark og der ogsaa kunde frygtes Angreb paa Grønland, at den amerikanske Republiks Regering — ud fra hele den Politik, den altid havde ført — var klar over, at det maatte være dens Opgave at forsvare Grønland mod Angreb fra ikke-amerikanske Magters Side. Vi ved ogsaa, at der derefter blev ført Forhandlinger mellem Hans Majestæt Kongen af Danmarks Repræsentant i Washington, det højtærede Medlem af den nuværende Regering, Hr. Henrik Kauffmann og Amerikas Forenede Stater, og jeg tror, jeg i Dag har Lov til at give Udtryk for, at vor Kollega ved den Lejlighed handlede fuldkommen rigtigt og varetog Danmarks Interesser paa allerbedste Vis. Vi ved ligeledes, at vor Fjende senere søgte at skabe Stationer i Grønland, hvorledes disse maatte bekæmpes med Vaabenmagt, og vi har med Glæde kunnet konstatere, at danske Mænd var med til at ødelægge disse Stationer og bekæmpe Fjenden paa vor eneste Koloni.

Det vil sikkert ikke være nødvendigt over for det høje Folketing i Enkeltheder at gennemgaa Traktaten af 9. April 1941. Den fastslaar med fuldstændig Sikkerhed, at de Amerikanske Forenede Staters Regering anerkender og respekterer Kongeriget Danmarks Suverænitæt over Grønland, den gennemfører en Række Bestemmelser, som var nødvendige, naar Danmark ikke selv kunde varetage Beskyttelsen af Grønland, og naar man gennem disse lange Formørkelsens Aar ofte har sagt, at Grønland var okkuperet af De Forenede Stater, saa er dette ikke rigtigt. Den danske Administration, den danske Ledelse af Forholdene er gaaet fuldkommen videre med de Undertagelser, som skete ved, at Styrelsen af Grønland var i New York og ikke i København, men det, der har fundet Sted, er, at Forsvaret af Grønland er overgaaet til De Forenede Stater, og at de har faaet visse Støttepunkter paa Grønland, lige saa vel

som andre og meget større Magter har maattet afgive Støttepunkter.

Jeg tror ogsaa, at det kan understreges, at den Noteveksling, som i Dagene 7.—9. April 1941 fandt Sted mellem den daværende amerikanske Udenrigsminister Cordell Hull og vor Minister i Washington, Hr. Henrik Kauffmann, i høj Grad giver Udtryk for den politiske Stilling, som jo for os er noget af det væsentligste. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at vi kan se frem mod den Dag, hvor Bestemmelsen i Traktatens § 10 bliver opfyldt, hvor vi vender tilbage til den gamle Stilling, og jeg ved, at jeg giver Udtryk for alle Dankskes Ønske, naar jeg udtaler Haabet om, at det gamle, nære, stærke Forhold mellem Grønlands Befolkning og den øvrige danske Befolkning, mellem Administrationen paa Øen og Administrationen hernede snarest muligt maa genoptages.

Jeg beder det høje Folketing om at give Tilslutning til Traktaten.

Alsing Andersen: Paa det socialdemokratiske Partis Vegne er jeg bemyndiget til at udtale vor Anerkendelse til den højtærede Udenrigsminister og til den samlede Regering, fordi denne Sag saa hurtigt er blevet forelagt for Folketinget. Enhver ved, at Grønlands Vilkaar var et af de Spørgsmaal, der næst efter Danmarks egen Skæbne laa os stærkt paa Sinde, efter at Danmark var blevet besat af den fremmede Magt den 9. April 1940. Det viste sig ogsaa hurtigt, at der var Grund til at nære Bekymringer. Det tyske nazistiske Erobringstogt var hurtigt naaet over paa den anden Side Jordkloden og var naaet Grønlands Jord. Efterhaanden modtog vi her i Landet, om end sparsomt til at begynde med, beroligende Meddelelser om, hvordan Forholdene var paa Grønland, og Meddelelser om, hvordan de efterhaanden var blevet ordnet, særlig gennem den Overenskomst, der her foreligger Forslag fra Regeringen om, at den danske Rigsdag skal godkende.

Mit Parti forstaar og anerkender fuldt ud de Motiver, som laa bag den Overenskomst, som blev sluttet mellem den danske Gesandt i Washington, nuværende Minister Henrik Kauffmann, og den amerikanske Regering, og som vi ved, at Amerikas afdøde Præsident Franklin D. Roosevelt var saa interesseret i.

Den højtærede Udenrigsminister har givet Udtryk for Danmarks Følelser over for den amerikanske Regering og over for den afdøde Præsident. Jeg ønsker blot ved at nævne dette at understrege ogsaa mit